

таго Іоанна крестителя, и да ѿ донесе на неговѣтъ трапезѣ. Ето тѣй свзршилъ своя живота земны ангелъ и небесныя челоуѣкъ, свѣтый Іоаннъ креститель, когото днесь празнуваме. На таквози мѣсто былъ посѣченъ този гласъ, който проповѣдалъ поканіе на грѣшниците. На това мѣсто мълкналъ този азыкъ, който предсказалъ христовото шкленіе. Въ тѣзи темницѣ са пролала неправедно кравѣта на крестителя, споредъ исканіето на дѣширатѣ иродіадинѣ, и споредъ желаніето на нейнѣтъ майкѣ, която бѣше навчила дѣшира си, да не иска отъ Ирода друго, но главѣтъ Іоанновѣ: защото та имала голѣмъ гнѣвъ на свѣтаго Іоанна, и сѣкога искала да го погуби, но неможела: понеже и самый Иродъ са боалъ отъ свѣтаго Іоанна, и го почиталъ за праведенъ и сватъ. И тога намерила време, когато былъ Иродъ пїанъ: защото знаала какъ на това пїанство каквото поиска дѣшира ѿ Ирода ще прїемни. За това ѿ навчила, нищо друго да не иска, само главѣтъ на Іоанна крестителя да ѿ донесѣтъ на блюдо като нѣкое сладко пастїе. Видители колко голѣмъ гнѣвъ имала тѣзи люта ехидна на свѣтаго Іоанна, който е былъ най честенъ отъ сичките пророцы. Но защоли имала толко гнѣвъ на него? Не за друго, но защото не мълчалъ за правдѣтъ и дѣмалъ сѣкога на царь Ирода: О царю, не ти подобава да имашъ женатѣ на врата си филипа: защото е оставилъ сѣме подиръ себе си. Това е противно нѣщо на божїа законъ, и е швно кѣрварство.

Ето защо са гнѣвила онаа люта ехидна, ето защо былъ посѣченъ свѣтый Іоанъ. Заправдѣ и ревность на божїа законъ. Слѣшатели христїане! тѣй правѣтъ нѣкои беззаконницы, когато имъ казва нѣкой праведникъ грѣховете предъ очите имъ и ги совѣтѣва за дѣшевното имъ спасеніе, тѣ го намразаватъ, тзрѣтъ способъ да го истребѣтъ, и дѣматъ: да го убїеме или да го махнеме отъ очите си: защото не можеме да го тзрпимъ като казва нашите грѣшки предъ очите ни:

За таквизи грѣшки былъ претритъ съ дзрвенѣ пилѣ пророкъ Исаїа. За таквизи грѣшки Іеремїа бы фзрленъ въ смрадный заходъ. Данїилъ бы фзрленъ на Асланы: защото тѣзи свати и праведни мажѣ право хортѣвали предъ царѣ, князове и предъ сичките челоуѣцы. Тѣ кога видѣли въ нѣкого зла и беззаконнѣ работѣ не мълчали, но швно наказвали и побѣждали на законъ божїй. таквизи челоуѣцы са намервали въ елинските учени челоуѣцы: защото много философи за правдѣ быдоха убити и изгонени. Анаксагора съ укореніе изгониха (сврдисаха), Сократа умориха съ утравѣ Клитя провадоха съ копїе, Аснека уморили съ кровопѣчаніе.

Но азъ оставамъ сега тѣзи нечестиви Елински примѣры, и обрацямъ моѣ гласъ къмъ тебе О свѣтый пророче и крестителю хри-